

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

**SURREALISMUS - KOLEKCE DÁMSKÝCH A
PÁNSKÝCH ODĚVŮ**

**SURREALISM – THE COLLECTION OF
LADIES` AND GENTLEMEN`S CLOTHINGS**

LIBEREC 2011

TOMÁŠ VEJMELKA

Abstrakt

Bakalářská práce s názvem „Surrealismus“ v sobě skrývá nekonečnou možnost her a hledání. Malířství v tomto evropském uměleckém směru je nesmírně bohaté a inspirativní. Obrazy české malířky Toyen či německého malíře Maxe Ernsta nabízejí širokou škálu barev, tvarů, pojetí a současně myšlenek a obsahů, s kterými je možno neomezeně pracovat. Jejich díla jsou plná fantazie propojené s realitou a zároveň okořeněná o jejich vlastní světy, do kterých nás chtějí vpustit. Převážně z fantazií těchto dvou světových autorů, ale nejen od nich, byla čerpána inspirace k vytvoření mé oděvní kolekce. Ta je zaměřená na hru s tvary, stříhy, zdrhovadly a materiály, které byly vybírány na základě pohodlnosti pro běžné nošení. Cílem celé práce je přenést energii, vtip a tvary z obrazů do oděvní kolekce a osvobodit ji tak od všednosti. Dát všednímu nevšední. Kolekce by měla být funkční, extravagantní ale zároveň i provokující.

Abstract

This bachelor work named „Surrealism“ contains the endless possibility of games and searching. The painting in this european artistic tendency is very rich and inspirative. Paintings of the czech painter Toyen or german painter Max Ernst offer wide scale of colours, shapes, concepts together with ideas and areas wich can be worked with without any limits. Their work is full of fantasy and they are linked to reality but also enriched by their own worlds in which we are allowed to enter. The inspiration for creating of my own clothing collection came especially from these two great authors but not only from them. My collection focuses on playing with shapes, styling, zip-fastereners and materials which were selected based on comfortability for using in real life. The main goal of the work is to bring energy, entertainment and shapes from the paintings to the fashion collection and free it from the banality. To bring something remarkable to banal. The collection should be functional, extravagant but also provocative.

Klíčová slova: surrealismus, denim, oděvní kolekce, myšlenky, asymetrie, volnost

Key words: surrealism, denim, fashion collection, ideas, asymmetry, width

Poděkování

Za předání cenných rad k mé závěrečné práci a celkovou pomoc při její realizaci bych rád poděkoval doc. ak. mal. Emilii Frydecké. Dále pak Mgr. Daně Pejchalové za rozvoj prvních myšlenek a v neposlední řadě velké poděkování rodině za podporu a trpělivost během celého studia.

OBSAH.....	7
ÚVOD.....	8
I. TEORETICKÁ ČÁST.....	9
1.1. SURREALISMUS.....	10
1.1. Obecný souhrn.....	10
1.2. Osobnosti kolem André Bretona.....	11
1.3. Umělci, jejichž díla mě inspirují	13
1.4. Max Ernst.....	14
1.5. Salvador Dalí	16
1.6. Toyen.....	19
II. PRAKTICKÁ ČÁST.....	21
2.1. Inspirace a její převedení do oděvní kolekce	22
2.2. Materiály použité v kolekci.....	24
2.3. Denim.....	25
2.4. Vzhledové úpravy denimu.....	25
2.5. Denim a “Levisky“	26
2.6. Volba barev.....	28
2.7. Technické nákresy a popisy modelů.....	29
ZÁVĚR.....	37
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	38
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	40
SEZNAM PŘÍLOH.....	43
I. VÝTVARNÉ ZPRACOVÁNÍ MODELŮ.....	44
II. FOTODOKUMENTACE.....	50
III. CD	

ÚVOD

Volba tématu pro mou bakalářskou práci byla dána v okamžiku, kdy jsem se jednoho letního večera pustil do četby knihy „Tajný život Salvadora Dalího“. Autobiografické knihy umělce, kterého zná snad i naprostý laik v umění. Tuto knihu si Dalí ušil přímo na míru, nesnaží se nic skrývat, naopak je velice upřímný, otevřený a až dech beroucí. Člověk bláznivý, výstřední, geniální? Bláznivý snad, výstřední určitě a geniální nepochybně, jinak by tuto ikonu a asi nejznámějšího představitele evropského uměleckého směru zvaného surrealismus nikdo dnes neznal. Jednoduše řečeno – byl to umělec malující bizarní obrazy prvotřídní malířskou technikou a ne jen to, Dalí byl především surrealistický člověk žijící život podle svých pravidel.

Ovšem inspiraci jsem nehledal v samotném Dalím nebo jen v jeho dílech, ač by jeho osobnost byla jistě nekonečnou studnou inspirace. K četbě této knihy jsem se dostal přes kladný vztah k tomuto uměleckému směru. Směr, jenž mi připadá tak mystický, tajuplný, snový ale na druhou stranu tak reálný a plný myšlenek a otázek. Malířství vyznačující se bohatými tvary, křivkami, barvami a svobodou se mi stalo hlavním zdrojem inspirace v tvorbě. Nejvíce mne oslovily obrazy české malířky Toyen a německého malíře Maxe Ernsta, jsou tak obsáhlé, až nutí k hlubokému zamyšlení nad subjektem samým. Pozorovatele vtahují do svého nitra a utápí ho ve smršti barev, tahů smíchaných s reálnem či konkrétními věcmi. Notná dávka dětského projevu, hravosti a vtipu jim dodává onu snovost vlastních světů a utváří tak jedinečnost každé vyobrazené myšlenky. Fascinující propojení toho všeho mi dalo poměrně jasný impuls k vytvoření kolekce oděvů inspirovanou právě surrealistickým malířstvím. Téma přímo vybízející k hravosti. A jako hru jsem tedy pojal i praktickou část, hledání asymetrie, tvarů a vtipů k následnému přenesení do oděvní kolekce. Cílem práce bylo navrhnout a vytvořit kolekci dynamických a elegantních oděvů s nádechem extravagance, jež je postavena na inspiraci surrealistického umění. Tu jsem chtěl vytvořit z běžných a pohodlných materiálů do nichž bych vnesl nové prvky.

I. Teoretická část

1.1. SURREALISMUS

1.1. Obecný souhrn

Jde o evropský umělecký směr i životní styl, jehož počátky se datují do Francie 20. let. Usiluje o osvobození mysli a klade důraz na podvědomí. Navazuje na dadaismus, který byl také negativní odezvou na první světovou válku. Avšak oproti dadaismu si tento směr vytvořil systém odpovídající na filosofické, umělecké a společenské otázky své doby. Také se stavěl pozitivněji k životu a věřil ve změnu a transformaci do lásky, umění a poezie. Při tvorbě je umělec odpoután od reálného myšlení a ponořen do hloubky svého nitra. Pro další rozvoj bylo toto nitro, sny a představy zkoumány i pod vlivem různých drog, což se zdálo být také velmi plodné.

Guillaume Apollinaire (26. srpna 1880, Řím - 9. listopadu 1918, Paříž) samotný pojem surrealismus poprvé použil roku 1918 v své divadelní hře jako podtitul: Prsy Tiréziovy-surrealistická dramata. Jedná se o hru, kde se hlavní děj odehrává v Africe. Hlavní postavou je Terezie odmítající úděl matky. Proto se tedy rozhodne odhodit své prsy a stát se mužem, který zplodí více než 40 000 dětí. Jde o jakousi absolutní realitu. Toto dílo se stalo předchůdcem absolutního dramatu a programovým dílem divadelní avantgardy.

André Breton (19. února 1896, Tinchebray – 28. září 1966, Paříž), který byl členem dadaistického hnutí, se s Apollinaiem seznámil roku 1918. V roce 1922 po názorovém rozchodu toto hnutí opustil a vydal spolu s Philippem Soupaultem první surrealistické dílo: Magnetické pole. Automatický text, neditovaný sled obrazů probíhající v nepřetržitém proudu. Dílo není bráno jako umělecké, nýbrž jako dílo čistě vědecké. Je zaměřeno na nejintimnější oblast lidského ducha bez uznání logiky. Spolu s Louisem Aragonem, Benjaminem Péretem a Paulem Éluardem v roce 1924 ustavil surrealistickou skupinu a ještě téhož roku vydal Manifest surrealismu, který definuje jako „čistý psychický automatismus“. V roce 1928 se v díle Surrealismus a malířství snaží poskytnout teoretický základ umělcům jako je Max Ernst, Pablo Picasso nebo Joan Miró.

1.2. Osobnosti kolem André Bretona

Obrázek č. 1 – Paříž 1933, zleva Tristan Tzara, Paul Éluard, André Breton, Hans Arp, Salvador Dalí, Yves Tanguy, Max Ernst, René Crevel, Man Ray

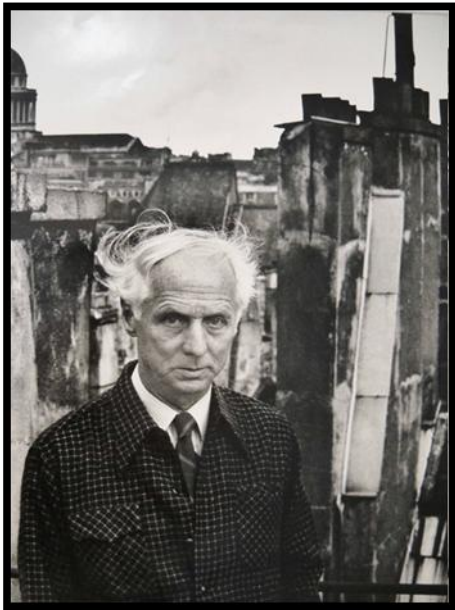
André Breton se snažil o rozšíření surrealistických aktivit ze spisovatelských a básnických i na výtvarné umění. Jako redaktor revue *La Révolution Surréaliste* sestavoval dějiny moderního umění a jejich vztah k surrealismu. Jako první na sebe upoutal pozornost Giorgio de Chirico, jehož raná díla byla sporadicky otiskována. Řecký malíř, představitel tzv. metafyzické malby, který měl velmi blízko k surrealismu. Breton v Chiricovi cítil, že splňuje všechna jeho kritéria a snažil se ho zařadit do proudu surrealismu. Ovšem to se mu moc nepovedlo neboť Chirico koncem 30. let přijal rubensovský styl a tím se značně stylisticky vzdálil.

Ve 30. letech 20. století koketoval se surrealismem i španělský malíř Pablo Picasso. Použití hlavního motivu Minotaura lze připsat kontaktu se surrealisty, kteří ho používali mnohokrát jako svůj symbol. Picassovy práce byly často otiskovány i v revue *La Révolution Surréaliste*. Breton si plně uvědomoval, jaký přínos pro popularitu surrealistického hnutí by Picassovo zapojení znamenalo, ale byl velmi opatrný ve snaze označit ho za surrealistu. Jeho díla nelze snadno definovat za vzdálená realitě. V roce 1925 mu v článku „Surrealismus a malířství“ věnoval několik úvah.

Od roku 1920 se scházelo mnoho populárních surrealistických umělců v Paříži, kde se na nějakou dobu usídlili, někteří již natrvalo. Většinou se mezi sebou všichni znali nebo se postupně poznali. Díky soustředění těchto umělců na Paříž byl

označován tento směr mylně za čistě francouzský. V těchto letech zde pobývalo opravdu mnoho zvučných jmen jako Max Ernst, René Magritte, Joan Miró, Yves Tanguy, Toyen, Salvador Dalí ale také fotograf Man Ray. Od samého prvopočátku se ale jednalo o směr mezinárodní. Například v Československu vznikla skupina kolem Vítězslava Nezvala a Karla Teigehe, která zůstala velmi dlouho aktivní. Síla a popularita surrealismu byla obrovská, ovšem s nástupem fašismu a odchodem mnoha představitelů z hnutí byl tento směr značně oslaben.

1.3. Umělci, jejichž díla mě inspirují

*Obrázek č. 2 – Max Ernst, circa 1954
(foto D. Colomb)*

Obrázek č. 3 – Salvador Dalí, 1945

Obrázek č. 4 – Toyen, 1919

1.4. Max Ernst

„Max Ernst, vedený úžasným světlem, byl první,

kdo ukázal něco nového a kdo se v raných obrazech

odvážil podstoupit dobrodružství: každý z obrazů

závisí v nejmenší možné míře na ostatních...“

André Breton

Max Ernst (2. dubna 1891, Brühl – 1. duben 1976, Paříž) byl francouzský malíř, jedním ze zakladatelů dadaismu a představitel surrealismu. Věnoval se studiu dějin umění, filosofii a psychologii v Bonnu. K výtvarnému umění se dopracoval jako naprostý samouk. Ernstův otec byl zaměstnán v psychiatrické léčebně a i to byl důvod, proč byl Ernst samotný posedlý touhou zobrazovat duševně nemocné a choré lidi. Díky tomu oplýval nejbohatším světem mezi surrealisty. Jeho výtvarný projev byl nesmírně kreativní, nápaditý a vynalézavý. Opakovaně se vracel k tématu Loplopa - bájněho ptáka, poprvé zobrazeného kolem roku 1928. V Kolíně spolu s Hansem Arpem založil dadaistickou skupinu, v níž setrval do počátku 20. let a poté přešel k surrealistické skupině, jejímž členem byl až do roku 1934. V roce 1921, když vznikla koláž Blízká puberta, udržoval úzký kontakt s francouzskými dadaisty. Známost s André Bretonem a Paulem Éluardem mu umožnila být součástí mnoha společných projektů a aktivní účast v rané fázi surrealismu. V Paříži se usadil roku 1922, nacházel zde inspiraci, podporu a hlavně dobrého přítele v Éluardovi. Ten od něj zakoupil mnoho obrazů a Ernst mu vytvářel nástěnné obrazy k výzdobě jeho domu nebo ilustroval básně. Obrazem Slon z Celebesu přenesl principy koláže do malířství. Kontrastním působením různých materiálů s malbou více prohluboval a umocňoval halucinogenní účinek na pozorovatele. Jak sám jednou řekl, ke koláži se dostal náhodou jednoho deštivého dne. Jeho pozornost upoutal katalog se školními pomůckami. Když si katalog prohlížel, odlišné matematické a geometrické tvary v něm začaly vyvolávat halucinace. Propojení různých předmětů a obrazců mu mátl o pohled a smysly. Toto míšení pocitů v něm vyvolalo nové vidění a sílu k okamžité tvořivosti. Do umění vnesl ještě techniku frotáže: otisk reliéfní předlohy na papír například pomocí grafitů, tužek nebo vtláčením.

Později v roce 1941 utekl před Hitlerem do USA kde s Bretonem a Duchampem vydávali časopis na propagování surrealistického hnutí. Zpět do Francie se vrátil v roce 1954. V tuto dobu jeho tvorbu ovlivnil kubismus, geometrické tvary a pozvolna začínal s grafikou.

*Obrázek č. 5 – Max Ernst, Slon z Celebesu, olej na plátně
1921, Londýn, (125 x 108cm)*

*Obrázek č. 6 – Max Ernst, Blízká puberta čili Plejády, koláž fotografií, kvaš a olej na
kartonu 1921, Paříž, (24,5 x 16,5 cm)*

1.5. Salvador Dalí

Salvador Dalí (11. května 1904, Figueres – 23. ledna 1989, Figueres) se stal bezpochyby nejvýraznější osobností surrealistického hnutí. Dalího tvorba byla od samého počátku značně ovlivněna jeho hyperaktivitou, fobiemi a vlastním psychickým rozpoložením. Již od útlého dětství sváděl jakýsi boj sám se sebou, s velkou oblibou dělal svému okolí naschvály a zároveň své činy pozorně sledoval a psychologicky analyzoval. Když mu bylo 18 let, tak se přestěhoval do Madridu, kde začal studovat malířskou akademii. V té době odstartoval svou proměnu v extravagantního a provokujícího člověka. Dlouhé vlasy, kotlety, kabáty a krásky s punčochami, to je image, pod kterou ho dnes zná téměř každý. Díky informacím z katalogů a časopisů se pustil do experimentu s kubismem. Tenkrát v Madridu nepůsobil žádný kubista. V té době se také seznámil s Louisem Buñuelem, s nímž v roce 1929 spolupracoval na vzniku surrealistického filmu *Andaluský pes*. Studium nedokončil, jelikož ho těsně před závěrečnými zkouškami vyhodili. K tomu se ohradil s poznámkou, že není nikdo na celé fakultě tak kompetentní, aby ho mohl zkoušet.

Nepoznamenaný neúspěchem ve škole se vydal do Paříže, samotného centra evropského umění. Pomocí využití různých směrů od realismu až po moderní avantgardu hledal vlastní styl. V Paříži také potkal svou budoucí múzu a hlavní ženu svého života, Galu Éluardovou. O jedenáct let starší bývalou manželku Paula Éluarda. Byla to původně ruská emigrantka, která se stala inspirací mnoha umělců, například Maxe Ernsta, André Bretona ale i samotného Éluarda. Dalího manýry a šílenost pro upoutání pozornosti leckdy přesahovaly meze. Gala byla jediným člověkem, který dokázal zkrotit jeho nespoutanou osobnost a propojit ho s reálným světem.

Obrázek č. 7 – Salvador Dalí a Gala

Nejplodnějším Dalího obdobím jsou třicátá léta. Formuje vlastní metodu a nemalou měrou se na popularizaci obrazů podepisuje jeho kontroverzní osobnost. Maluje nejintimnější pocity. Obrazy jsou plné erotiky, násilí, realistických detailů, plné pokřivení a fantasknosti. Nevěnoval se jen malování obrazů, ale ilustroval také knihy, kreslil, navrhoval divadelní scény i kostýmy. Svým snovým realismem byl typický, netrvalo dlouho a připojil se k Bretonově surrealistické skupině, která se stejně jako on věnovala zkoumání lidského podvědomí. Z politických důvodů byl roku 1939 ze skupiny vyloučen. Dalí vyznával absolutní svobodu a cítil se tak být svazovaný setrváním ve skupině, která inklinovala k marxismu. Sám se považoval za anarcho-monarchistu a neskrýval svůj obdiv k Adolfu Hitlerovi. Od roku 1940 strávil osm let v USA, kde se stal světově uznávaným umělcem. Spolupráci spojil i s Waltem Disneyem. Po návratu z USA se usadil s Galou ve své rodné zemi. V roce 1960 ve Figueres vybudoval Divadlo-Muzeum Gala Salvador Dalí, kde vystavil většinu svých děl věnovaných právě Gale.

Obrázek č. 8 - Divadlo-Muzeum Gala Salvador Dalí, Figueres, Španělsko

Obrázek č. 9 – *Daddy Longlegs of the Evening- Hope!*, olej na plátně,
1940, St. Petersburg, FL, (40,6 x 50,8 cm)

Obrázek č. 10 – *Tajemství touhy - moje matka, moje matka, moje matka*, olej na plátně
1929, Mnichov, (110 x 150 cm)

1.6. Toyen

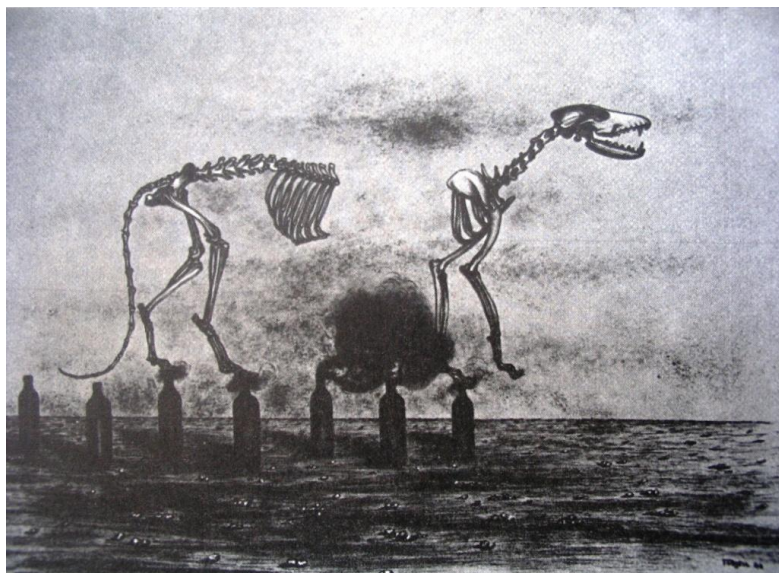
Toyen, vlastním jménem Marie Čermínová (21. září 1902, Praha – 9. listopadu 1980, Paříž), je jednou z nejvýznamnějších českých malířek. Vyznavatelka naprosté svobody, která jí byla nadevše. Malování pro ni bylo vnitřní touhou vyjádření. Svou cestou se vydala v 17 letech, když odešla od rodiny a začala se věnovat studiu Uměleckoprůmyslové školy v Praze. Zásadně odmítala mluvit o rodině a užívat své pravé jméno. O vzniku pseudonymu Toyen kolují různé spekulace. Jelikož Toyen odmítala žít „ženskou roli“, ráda mluvila o sobě v mužském rodě. Zřejmě proto zvolila jméno, které není ani mužského ani ženského rodu, ale takové, které ji odpoutalo od předsudku k pohlaví.

Velice zásadní pro ni bylo seznámení s fotografem a výtvarníkem Jindřichem Štýrským. Pro Toyen byl Štýrský až do své smrti dlouholetým uměleckým spolupracovníkem. Sdíleli stejné názory a vzájemně se inspirovali. V roce 1923 se spolu stali členy Devětsilu, spolku mladých levicově orientovaných českých umělců. Roky 1925 - 1928 prožila v Paříži, kam spolu se Štýrským odjeli. V Paříži se prostřednictvím Josefa Šímy seznámila s osobnostmi jako Maxem Ernstem, Salvadorem Dalím, Marcelem Duchampem a jinými surrealisty. Poprvé vystavují společně se Štýrským roku 1926 v Galerii de l'art contemporain v Paříži. Svou minimalistickou uměleckou tvorbu nazvali „artificialismem“, šlo o směr ovlivněný poetismem.

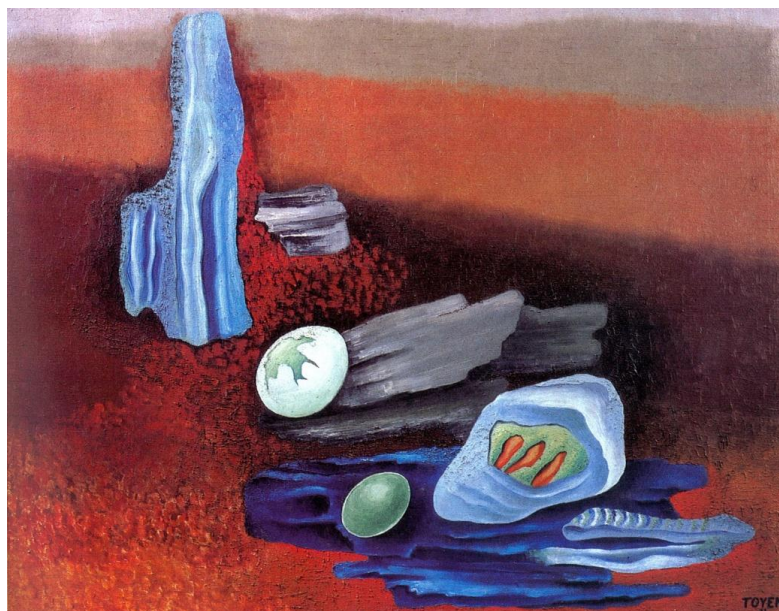
Po návratu z Paříže vytvořila Toyen akvarelové obrazy k de Sadově Justině. Počátek 30. let do její tvorby poprvé vnesl nádech erotiky. Téma nevěstinců a kaváren. V tomto období se svým přítelem Jindřichem Štýrským navrhuje také knižní přebaly. Roku 1933 vstoupila do Spolku Mánes, který pořádal výstavy, přednášky a vydával časopis Volné směry o českém ale i evropském umění. O rok později se stala jednou ze zakladatelek skupiny surrealistů v Československu. Nejtěžší období svého života prožívala Toyen během druhé světové války. Musela se starat o svého přítele Štýrského, který byl těžce nemocný, ale také ukrývala před nacisty ve své koupelně po čtyři roky básníka a výtvarníka Jindřicha Heislera. Heisler ji svými básněmi inspiroval a pomáhal doplňovat její kreslené cykly. Ani v tomto zlém období nepřestala být výtvarně aktivní, například Schovej se válko z roku 1944 je cyklus apokalyptických kreseb. Po smrti Štýrského se rozhodla odejít do exilu a usadit se v Paříži. Tam se přidala k surrealistické

skupině kolem Bretona a účastnila se všech surrealistických mezinárodních výstav. Během 2. poloviny 60. let hodně tvořila grafiky a koláže. Rozchod skupiny v roce 1969 na ni zapůsobil velice negativně. Absence posezení s přáteli v kavárně ji vrhá do samoty a uzavírá se do sebe. V obrazech převládají animální motivy nad figurálními.

Obrázek č. 11 – Toyen, z cyklu Schovej se válko, 1944

Obrázek č. 12 – Toyen, Gobi, 193,1 NGU Hradec Králové, (114 x 147 cm)

II. Praktická část

2.1. Inspirace a její převedení do oděvní kolekce

Surrealismus jako umělecký směr a životní styl je velmi obsáhlý. Bakalářskou práci na toto téma lze zpracovat mnoha způsoby a v mnoha podobách. Jako hlavní inspirační zdroj jsem si proto tedy vybral díla tří surrealistických malířů, kteří mě svou tvorbou nadchli a jejichž díla ve mně při pozorování vyvolávají směs pocitů a myšlenek, které pomáhaly utvářet mou základní představu k mé práci. Max Ernst, Salvador Dalí a Toyen, to jsou jména umělců, jejichž obrazy oplývají bohatým vnitřním světem. Všichni tito představitelé byli silně ovlivněni událostmi, které se odehrály v jejich dětství. To na nich zanechalo stopy vryté do duše a tyto stopy je provázely v tvorbě po celý život. Čerpání témat z jejich vlastní psychiky nám předkládá celistvý obraz momentální nálady a psychického stavu umělce. Světy přenesené z hloubky umělcova nitra malířským štětcem na plátna nám umožňují nahlédnout do jejich duší a na moment se s nimi zasnít. Tematika děl bývá často ovlivněna i danou dobou, takže například svou tvorbou reagovali na válku nebo na své momentální prožitky. Pravidelně se v obrazech odráží mystika, fantasknost, snovost a již zmíněná realita, od které se chtějí vzdálit. Reálnost předmětů, postav nebo dějů bývá často vyobrazena jen částečně, neúplná a v jakýchsi hádankách. Možná právě z obav ze života, obav z reálného bytí, obav z něčeho, co je pozorovateli velmi vzdáleno. Malování jim dodává pocit svobody, vyjádření názoru, pohledu na svět, osvobození mysli od mantinelů a překážek.

Stejně tak jsem chtěl přistoupit ke své práci a vytvořit ucelenou kolekci oděvů, která by se vyznačovala volností, asymetrií a vtipem. Proto jsem se tedy nechal inspirovat obrazy těchto malířů, v nichž se nachází velké množství inspiračních prvků, jichž jsem chtěl využít při své práci. Koncepce oděvů je postavena na klasickém denimu. V průběhu několika let od svého zrodu získal nálepku svobody a volnosti. O jeho uvedení do světa odívání se postaral legendární Levi Strauss se svými pracovními kalhotami z tohoto fenomenálního materiálu, který i téměř po 160 letech od svého vzniku neztratil na kouzlu. Naopak zažívá obrození a dočkal se mnoha módních úprav, ale s jako takovým denimem, typicky modré tuhé látky bez jakýchkoliv úprav, se na ulici setkáme již jen zřídka. Při práci jsem tak vycházel z klasických džínových kalhot vytvořených pro zlatokopy, ve snaze udržet jejich původní charakteristické rysy. Jednoduché a funkční s hrubým prošíváním žlutou nití. Velice důležitou částí celé práce

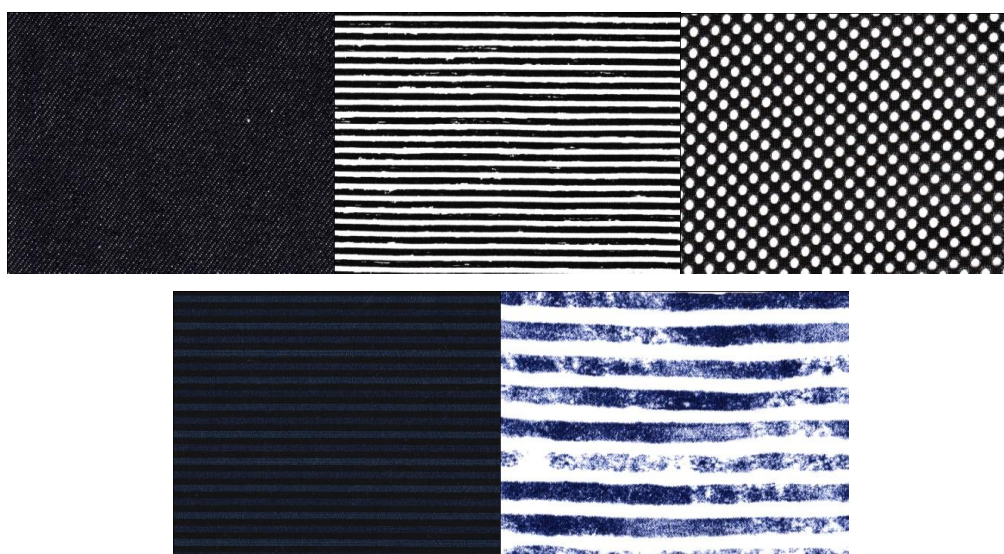
bylo najít správné tvary a na jejich základě zkonstruovat střihy každého kusu oděvu. Ovšem střihy musely být navrženy tak, aby bylo možné do nich zakomponovat vhodně zdrhovadla. Nesmí bránit pohybu a pohodlnosti nošení při plné funkčnosti. Zdrhovadla jsem volil kovová, aby dobře korespondovaly s nýty a jinými galanterními doplňky. Mají dodat kolekci patřičný vtíp, osvobodit ji od klasičnosti a zároveň fungují i jako zdobící součást oděvu. Protahování, zkracování, překrucování, tím vším jsem chtěl docílit střihové asymetrie, abych se přiblížil výjevům v Ernstových a Dalího obrazech. Pozoroval jsem je nejdříve jako celek a postupně přecházel k detailům. Někdy mi stačilo podívat se na obraz celý a někdy jsem nacházel inspiraci v samotném zlomku vyobrazeného výjevu. Například obraz Pokušení Sv. Antonína mě inspiroval k vytvoření dámského overalu, jsou na něm vyobrazeni koně a sloni na dlouhých pavoučích nohách sahající svými hlavami až do nebes. Právě ty dlouhé pavoučí nohy mi určily i to, jakým směrem budu celou kolekci vést. K tomu jsem pak dále rozpracovával pánské typy kalhot střižené do nízkého sedu, aby mezi pánskými a dámskými oděvy vznikl jakýsi protipól a kontrast.

Svrchní části jsou tvořeny z lehčích materiálů, které činí oděvy příjemnější a nepůsobí tak příliš tvrdým dojmem. Toyen v období 30. let vytvořila několik obrazů, na nichž se objevuje v jejích námětech pruh, pruhování či tvrdé linky. Jako ukázkou zde mohu uvést obrazy Akrobat z roku 1923 nebo Jarmark z roku 1925. Obecně jsou stále pruhované vzory populární a oblíbené, a tak jsem materiály s tímto vzorem neváhal použít i ve své kolekci. Pruh je využit velmi volně, ale přeci jen se špetkou systematiky. Z obrazu Akrobat vycházejí i střihová řešení košil a to jak pánské tak i dámské. V malbě převládají kubistické znaky a celkově tak obraz působí anonymním dojmem. Ten jsem v oděvech chtěl zaznamenat kapucemi, které onu anonymitu skvěle podtrhují.

2.2. Materiály použité v kolekci

K vytvoření mé oděvní kolekce jsem zvolil materiály s ohledem na pohodlné nošení. Materiály jsou jak z přírodních, tak i syntetických vláken. Oděvy jsou díky tomu živější a nevypadají příliš jednotvárně. Jelikož má práce vychází z původních kalhot “Levisek“, bylo nutné hledat co možná nejtvrdší a nejtužší denim, který by se jim svými vlastnostmi mohl přiblížit. Zvolil jsem denim tkaný z bavlny v keprové vazbě, syté modré barvy s lehkým nádechem do černé. Jde o výborný materiál jak po údržbové stránce, tak i pro jeho příjemnost nošení. Drží tvar a je tak ideální pro mou práci. Kapsové váčky jsou vytvořeny ze syntetické síťoviny. Ta je velmi pevná, odolná, rychle schne a v kapse se nemačká. Jelikož je denim velmi tvrdého a hrubého charakteru, rozhodl jsem se použít na svrchní části oděvů látku jemnějšího typu. Košile jsou šity ze směsového syntetického materiálu tkaného v plátnové vazbě s hustou dostavou. Svou lehkostí a efektním vzhledem působí velice elegantně. Tílka a přehoz přes ramena jsou z lehkých pružných pletenin stejného vzoru. Hra se pruhy plní stejně zneklidňující roli, jakou na mě působila některá díla, například od Toyen Ohňostroj z roku 1929, nebo právě Akrobat z roku 1923.

Vzorky materiálů

Obrázek č. 13 – vzorky použitých materiálů

2.3. Denim

Samotný název této pevné, tuhé a odolné látky pochází z francouzského serge de Nimes-tedy tkanina z Nimes. Je však známá i pod názvy jako džínovina, riflovina či texaskovina. Tradiční denim je tkaný ze 100% bavlny. Dnes se ale tká i z jiných vláken a v kombinaci s různými vlákny, například z lyocellu, polyesteru/bavlnových směsí, bavlny/viskózy, nebo z bavlny smíchané s dalšími umělými vlákny. Pokud jsou v tkanině obsažena elastická (roztahitelná) vlákna, vzniká roztažný denim. Pravý denim se tká z barevné osnovy obarvené přírodním indigem (barvivo s charakteristicky sytým odstínem modré, získávané z indigovníku) a režným bílým útkem. Osnovní nitě před tkaním procházejí pětkrát až sedmkrát barvicí lázní. Mezi lázněmi na příze působí proudící vzduch, aby se tak zamezilo hlubokému probarvení vlákna. V dnešní době, kdy se v oblíbenosti tento materiál drží na špičce, jsou vzhledové úpravy látky výrazně ovlivněny módními trendy. Tyto úpravy jsou prováděny převážně na hotových výrobcích jako finální. Přestože je denim výborně omyvatelný, časem přirozeně bledne a šedne. V současné době je tento efekt velmi žádaný a většina úprav je právě prováděna tak, aby její výsledek odpovídal vzhledu připomínající “obnošenost”.

2.4. Vzhledové úpravy denimu

Bělení – Aby byl denim světlý a nestálý, může být vybělen.

Enzymové ošetření - Provádí se u denimových tkanin vyrobených z bavlny, viskózy a lyocellu. Enzym vytvoří chemickou reakci, která částečně zničí povrch tkaniny. Vlákná jsou měkčí a jemnější, ale sniží se váha a síla.

Pískování – K docílení měkčího a jemnějšího povrchu je tkanina odřena brusivem v podobě skelného papíru. Po této úpravě může být síla tkaniny zredukována až o 60%.

Stonewashing (mytí kameny) – Pro zdůraznění obnošenosti se sedře vršek tkaniny nebo oděvu pomocí umytí, kutálením mezi pemzovými kameny.

Mytí kyselinou – Přestože se kyseliny nepoužívají, jsou denimové tkaniny omývány v chemikáliích, jako je alkálie nebo oxidační činidla. Tyto chemické prostředky částečně poničí povrch, čímž ho učiní jemnější a příjemnější na omak. Při této úpravě dochází i ke snížení váhy a síly tkaniny

2.5. Denim a “Levisky”

Obrázek č. 14 - Levi Strauss

Levi Strauss rozený Lőb Strauss (26. Únor 1829, Buttenheim - 26. Září 1902, San Francisco) se narodil do typické židovské rodiny. Jeho otec Hirsch se živil podomním prodejem textilu. Kvůli diskriminačním zákonům a velké chudobě často židé emigrovali do USA. Když Levimu zemřel otec na tuberkulózu, opustil roku 1846 rodný Buttenheim a odjel s matkou za nevlastními bratry do Ameriky. Bratři v té době provozovali na Manhattanu textilní obchod s názvem J. Strauss Brother & Co. Levi Strauss zlákaný zlatou horečkou pokračoval ve své cestě až do Kalifornie, kde si ve městě San Francisco založil firmu zabývající se výrobou hrubých pláten. Byl to výborný materiál používaný na pokrytí vozů nebo jako stanovina. Ukázalo se, že by stejný materiál byl svými vlastnostmi vhodný i na výrobu kalhot pro zlatokopy nebo horníky. V tvrdých a těžkých podmínkách, kde tito lidé pracovali, běžné kalhoty obvykle moc nevydržely. A tak se Strauss rozhodl vyrábět pevné pracovní kalhoty. Pro výrobu tohoto typu kalhot si nechával dovážet materiál z francouzského Nimes. Svou pevností a kvalitou převyšoval ostatní materiály. Ovšem kalhoty pořád ještě nebyly dokonalé. Jedinou a zásadní slabinu zaznamenaly v oblasti provedení kapes. Zlatokopové užívali kapes k odnášení vzorků, a tak se častokrát stalo, že kapsy pod váhou nevydržely a trhaly se. S nápadem, jak vyřešit tento problém, se Straussovi ozval známý nevadský krejčí a jeho častý zákazník Jacob Davis. V dopise mu popsal, jak lze problém vyřešit pomocí kovových nýtků v rozích a kapsovým stehovým designem. Jelikož Jacob Davis neměl dostatek financí nechat si nápad patentovat, tak vše zaplatil Levi Strauss, čímž byl tento patent připsán roku 1873 oběma pánům. Rok 1873 je tak považován za zrození džínů. „Levi Strauss Co's Original Riveted 501 range, with button fly“, tak zní název prvního modelu kalhot. Vyrábět se začaly ve velkém množství a postupně své

upotřebení nacházely i při jiných činnostech. Například jižanští kovbojové si tyto kalhoty oblíbili během 1. světové války. Odtud pochází název texasky. Původní kalhoty byly šité s poklopem na knoflíky a nebyly vybaveny poutky na opasek. Poutka se začala šít na pasový límec až v roce 1922. Do té doby měly na bocích stahování na přezku a po obvodu byly osazeny knoflíky k připnutí šlí. Popularita džínů velice rychle stoupala a postupem času se kalhoty staly oblíbenými i jako civilní část oděvu. Od roku 1934 se začaly džíny vyrábět i v dámských střizích “ Lady Levi’s“. K prudké popularizaci jim hodně pomohlo mnoho zahraničních filmových i hudebních hvězd. Do Evropy se dostaly až v 60. letech kdy si je oblíbili teenageři a vyznavači hippies. V roce 2000 je časopis Time zvolil oděvem 20. Století. Kalhoty z denimu se staly naprostým fenoménem v odívání. Vyrábí se dodnes v různých podobách i úpravách.

Obrázek č. 15 – “Levisky“ kolem roku 1870

Obrázek č. 16 – Levi Strauss, logo koženého štítku přišívaného nad pravou zadní kapsu

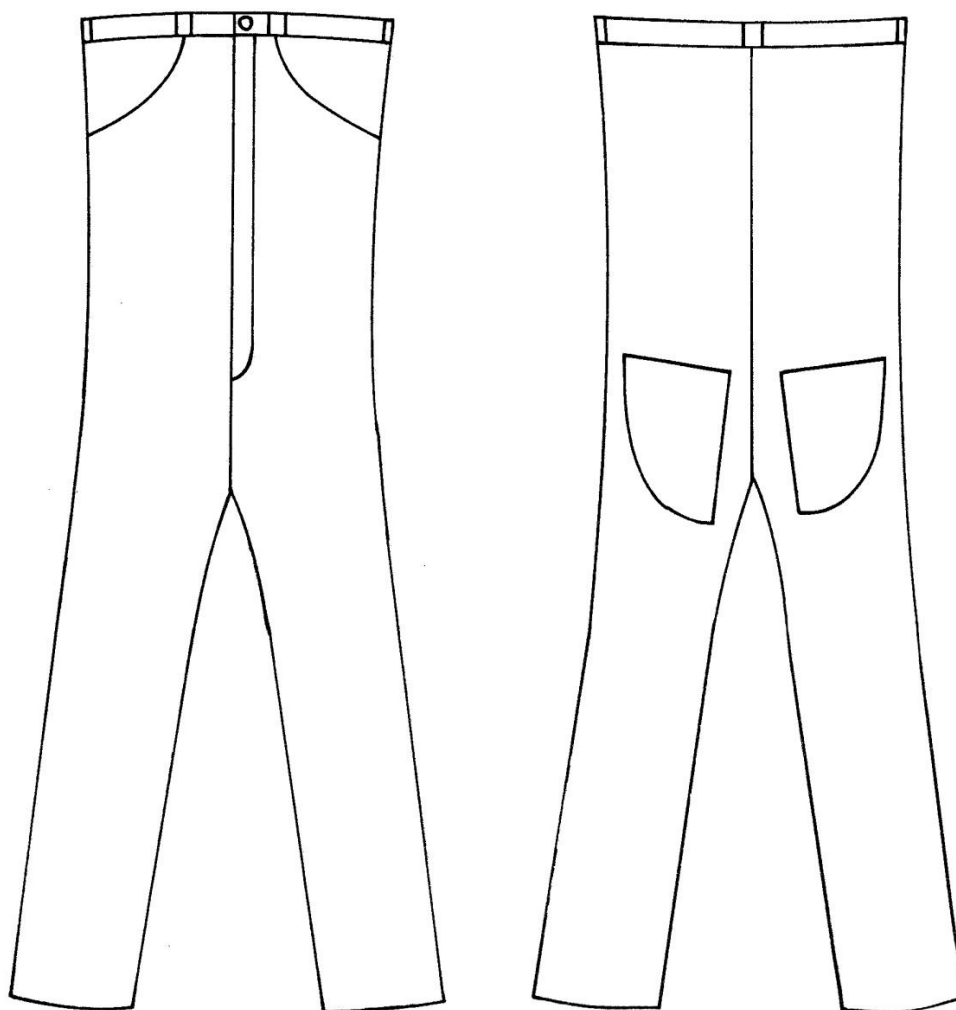
2.6. Volba barev

Kolekce je od začátku utvářena tak, aby fungovala jako celek. Od inspirační myšlenky, střihů, vzorů, až po barvy. Barevnost kolekce se vyvíjela na základě modrého denimu, ten je odkazem na Straussovy původní džínové kalhoty. Denim je dnes vyráběn v mnoha odstínech modré barvy a mým cílem bylo sehnat co nejtmavší. Tmavé barvy mám velice rád a považuji je za jakýsi symbol elegance, čistoty a neohrožení. Někteří lidé nosí tmavé barvy, aby za ně schovali svou křehkou duši a vytvořili si tak pomyslný obranný štít vůči vnějšímu prostředí, jiní jejím prostřednictvím zdůrazňují svou dominanci, zejména pak černou barvou. Použitím denimu, jehož barva se pohybuje na hraně tmavě modré až černé, jsem chtěl poukázat na prožitky, kterými umělci prošli ve svém mládí. Jde o prožitky vesměs negativní a o životní momenty, které často dlouho bolí, ozývají se a nikdy člověka neopustí. Lze je potlačit, nikoliv však odstranit. Malíři, kteří mě svými díly inspirovali, měli toto společné, každý si něčím temným prošel, nebo trpěl různými fobiemi. V malbách se tato rýha v duši výrazně projevovala. Proto jsem se rozhodl použít spíše ponuré tmavší kombinace. Modrá barva se stejně tak objevuje i ve svrchních oděvech v kombinaci s černou barvou, černými nebo bílými pruhy. Černá barva je vnesena do modelů pomocí tahů a pruhů v tenkých linkách. Utváří formu, vykresluje linie a vnáší do modelů řád. Stejný úkol má plnit jemné bílé pruhování. V kontrastu s černými proužky působí uvolněným dojmem.

2.7. Technické nákresy a popisy modelů

Model 1

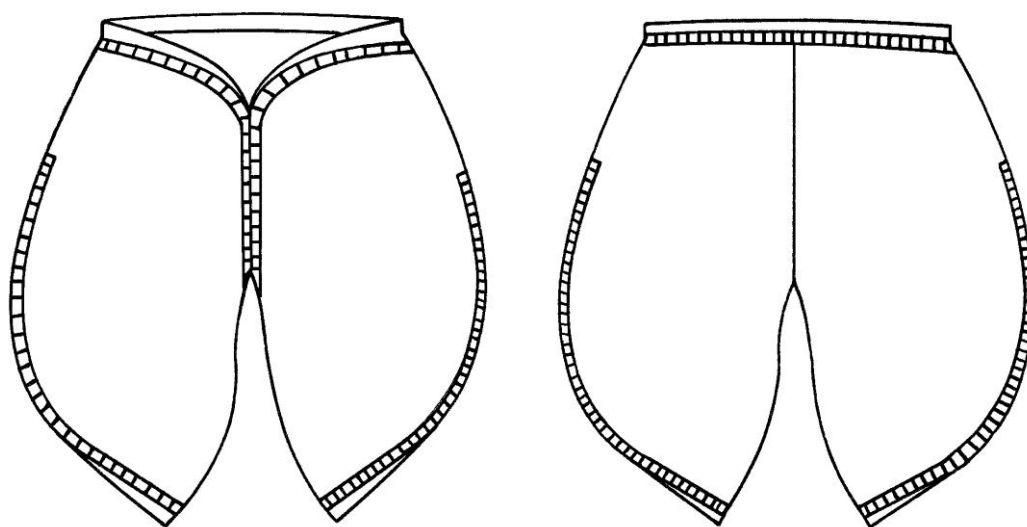
První model je dámský overal z denimového materiálu. Střih vychází z klasických kalhot, ale pasový límec je protažen a umístěn nad oblast prsou. Pro zdůraznění ženské siluety je v pase mírné vybrání. Dvě včleněné kapsy na hrudníku vytváří prostor pro prsa, avšak lze v nich také nosit různé drobnosti. Na zadním díle jsou pak dvě velké nakládané kapsy. Prošívání u předních i zadních kapes je v rozích zpevněno kovovými nýty. Zapínání celého overalu je řešeno kovovým zdrhovadlem a patentovým knoflíkem. Pro lepší upevnění je pasový límec opatřen poutky, kterými se protáhne denimový pásek na zavázání.

Obrázek č. 17 – Model 1

Model 2

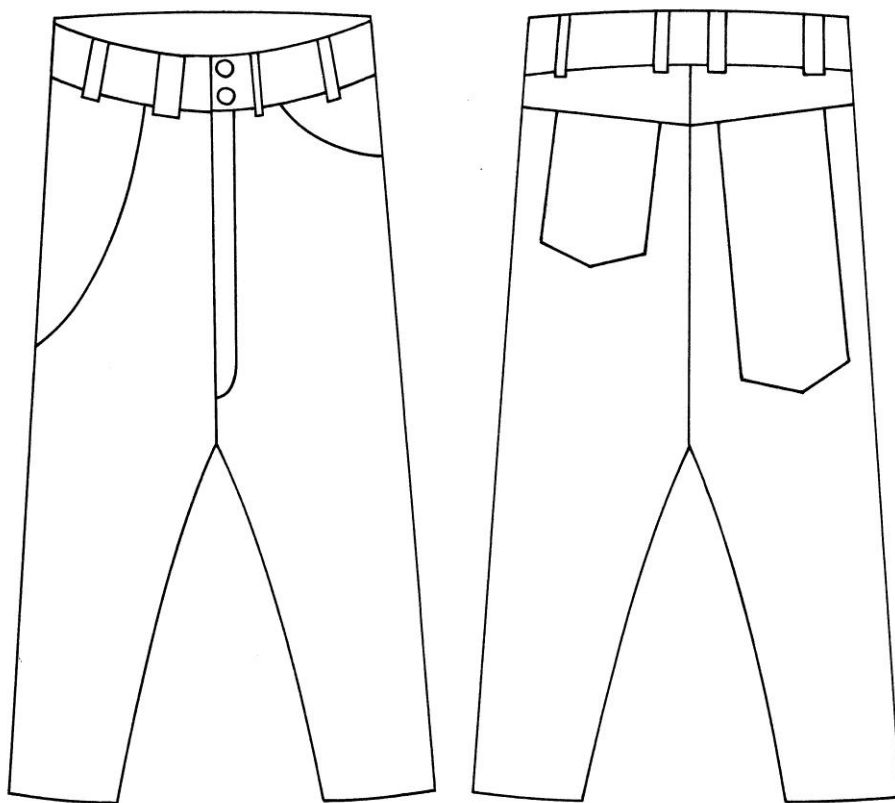
Druhým modelem jsou dámské denimové kraťasy střižené do výrazně oblejších tvarů. Kapsy jsou umístěny v bočních švech. Z bočních švů také vychází zdrhovadla obepínající nohy. Zdrhovadla plní funkci postranního rozepínání nohavic. Aby nedocházelo ke kontaktu s pokožkou, je na těchto hrubších a kovových zdrhovadlech zespod našita krycí denimová léga. Stejným principem jako u nohavic je řešení zapínání, tedy pomocí zdrhovadla krytého légou, které obepíná pas a končí v rozkroku. Zdrhovadlo se samo pod úhlem roztahu zasekne, proto není nutné použití knoflíku či jiného spínacího prvku. Délka kraťasů sáhá pod kolena.

Obrázek č. 18 – Model 2

Model 3

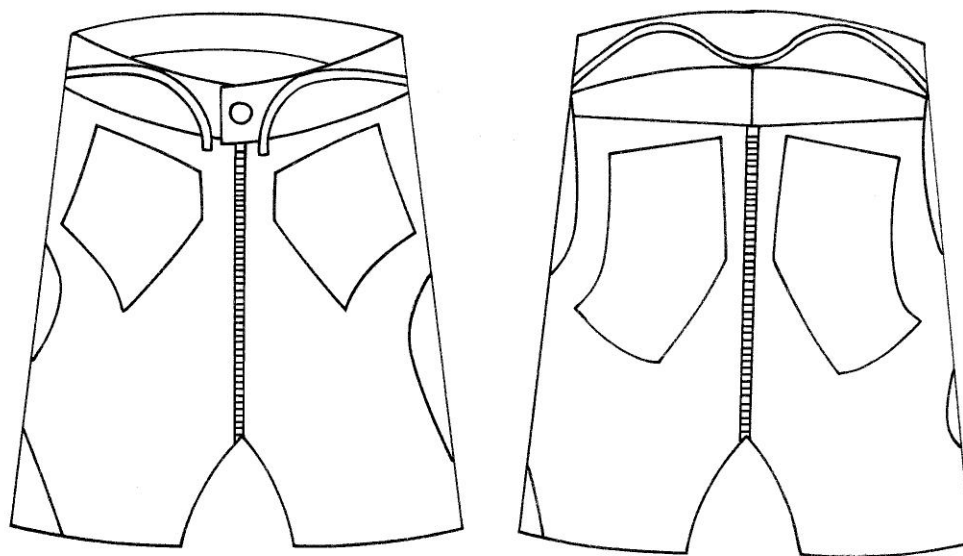
Třetí model představuje pánské denimové kalhoty. Tyto kalhoty jsou střiženy do hlubokého sedu s rozkrokem u kolen, který nijak nelimituje pohyb. Dominují jim asymetrické včleněné kapsy na předních dílcích, a dvě nakládané kapsy na zadních dílcích. Kovové nýtování v rozích kapes pomáhá zpevnit švy. Zapínání kalhot je řešeno kovovým zdrhovadlem a mohutnějším pasovým límcem na dva větší patentové knoflíky. Na pasovém límci jsou rovnoměrně odstupňovaná poutka pro pásek. Šířka poutek se plynulým přechodem rozšiřuje. Model je doplněn o textilní pásek se zapínáním pomocí plastové přezky.

Obrázek č. 19 – Model 3

Model 4

Čtvrtý model tvoří pánské denimové kraťasy ležérního typu s nízkým hlubokým sedem. Boční švy jsou asymetricky vedené, čímž vytváří nerovný a zvlněný design. Na předním i zadním díle modelu jsou velké nakládané kapsy také asymetrického střihu. Kovové nýty dodávají kapsám větší pevnost. Výrazným prvkem na modelu je zapínání pomocí dlouhého kovového zdrhovadla s krycí légou, které vede středem mezi předními a zadními dílci. Pasový límec je širšího typu vpředu opatřen patentním knoflíkem. Poutka pro pásek tvoří jeden dlouhý prošíváný proužek z denimu našitý v několika bodech do tvaru vlnovky. Model je opět doplněn o textilní pásek s mohutnější plastovou přezkou.

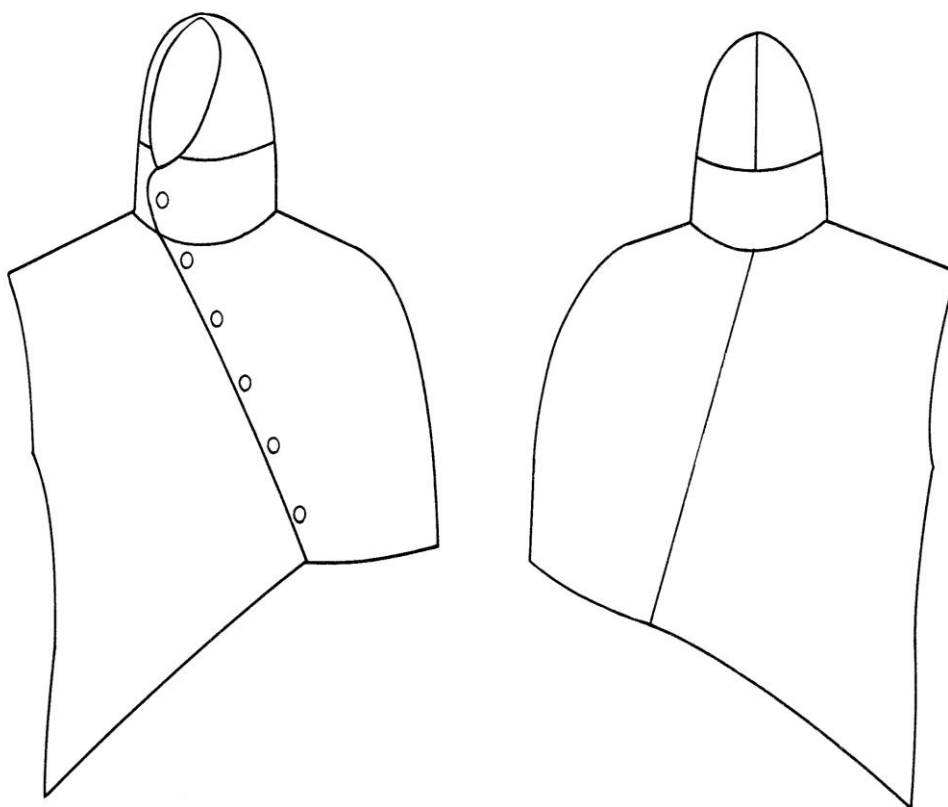

Obrázek č. 20 – Model 4

Model 5

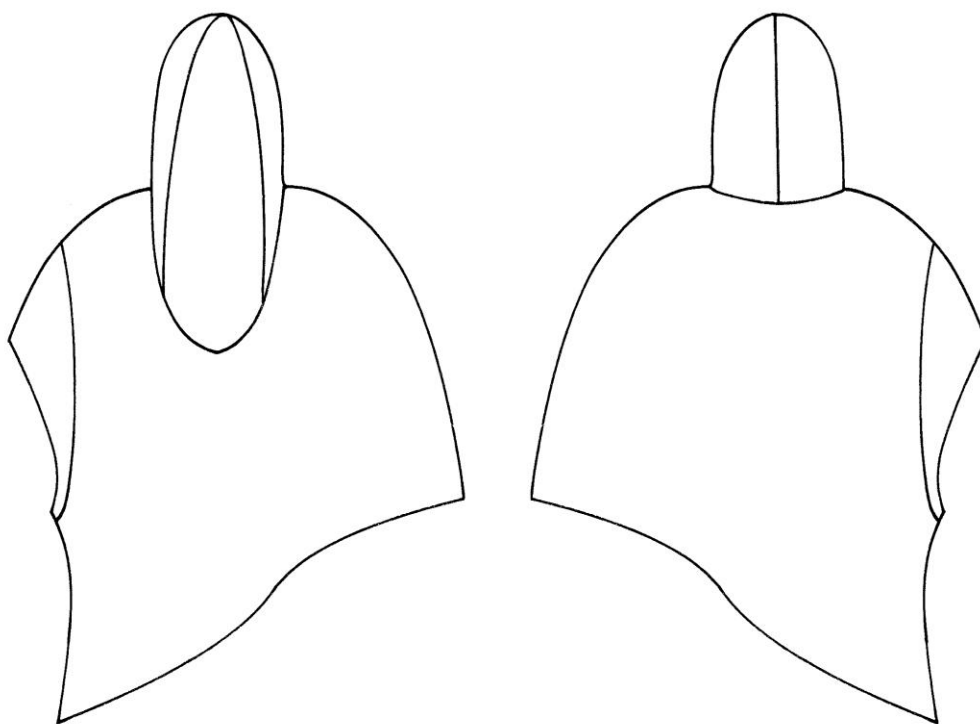
Pátým modelem je pánská košile z lehkého materiálu, který je tkaný v plátnové vazbě, s jemným modro černým pruhováním. Pod určitým úhlem pohledu má materiál kovový nádech, což vytváří měňavý efekt. Košile je výrazná svým asymetrickým střihem, který připomíná pončo. V průkrčníku je všitá dvojitá kapuce. Právě dvojitý použití materiálu ji pomáhá výborně držet tvar a zároveň zamezuje skluzu z hlavy. Kapuce má šikmý střih překrývající část obličeje, tím však výhled není příliš omezen. Přes přední díl je dlouhé diagonálně umístěné zapínání na knoflíky.

Obrázek č. 21 – Model 5

Model 6

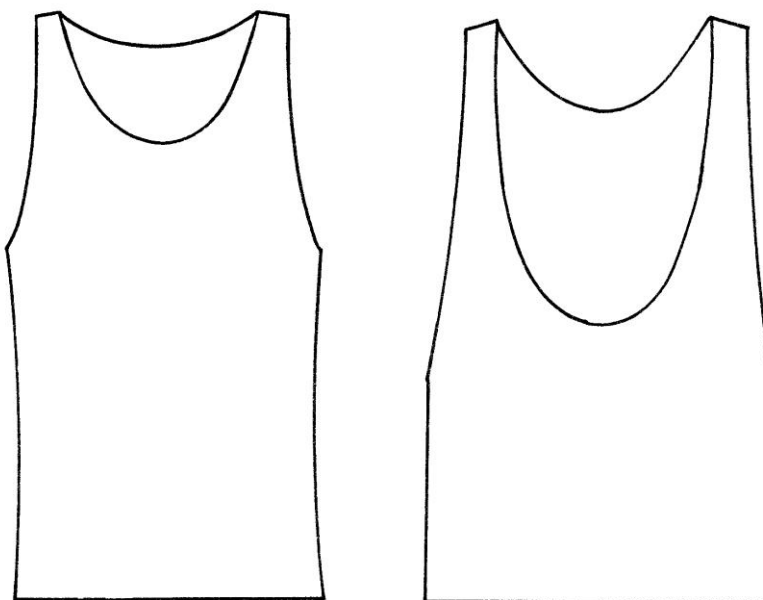
Šestý model představuje dámskou košili asymetrického střihu, připomínající svými tvary pončo. Tato košile je vytvořena také z lehčího materiálu tkaného v plátnové vazbě. Materiál je v modročerném pruhovaném vzorování s kovovým nádechem. Pravý rukáv je krátkého hlavicového typu a levý je součástí předního i zadního dílce tvořící přehoz. Dominantní částí oděvu je všitá kapuce z dvojího materiálu, který výborně drží její tvar. Kapuce pozvolna přechází do předního oválného výstřihu podtrhujícího ženskost.

Obrázek č. 22 – Model 6

Model 7

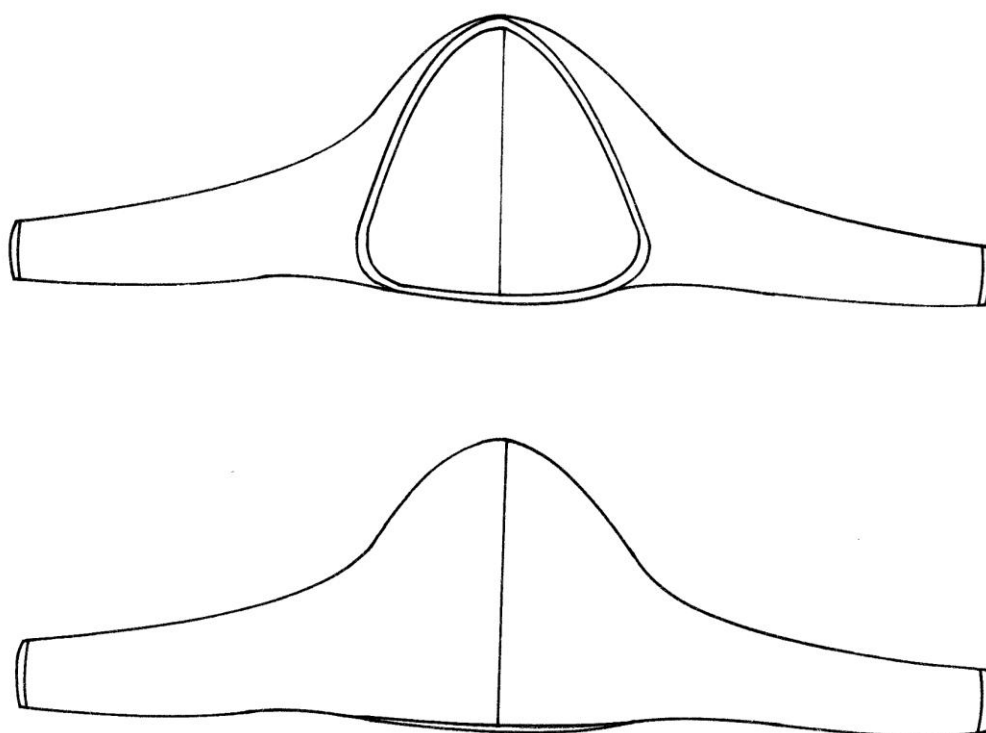
Sedmý model tvoří dvě jednoduchá tílka z lehké pružné pleteniny. Materiál je modrobílého vzoru, přičemž modré proužky mají efekt nedotisknutí. První tílko je klasického střihu s podélným vzorováním. Druhé tílko má hluboký oválný výstřih a velké průramky. Vzor u tohoto tílka je polohovaný příčně. Tílka se dají kombinovat, čímž pak vynikne výrazné pruhování, případně se dají nosit samostatně.

Obrázek č. 23 – Model 7

Model 8

Osmý model je lehký přehoz přes ramena s objemnou kapucí. Je vytvořen z lehké velice pružné pleteniny černobílého pruhování. Střih vychází ze základního klínového rukávu.

Obrázek č. 24 – Model 8

ZÁVĚR

Tato práce pro mě znamenala od samého počátku jednu velkou výzvu. Mým cílem bylo zpracovat téma surrealismus, což není příliš jednoduchý úkol, neboť ho lze pojmout mnoha způsoby. Samotná podstata surrealismu je nesmírně obsáhlá, složitá ale zároveň fascinující a vzrušující. Velice důležité pro mě tedy bylo stanovit si základní bod, od kterého se bude celá má práce odvíjet. Tím bodem a hlavním inspiračním prvkem, ze kterého vzešla má oděvní kolekce na téma surrealismus, se mi stala tvorba tří představitelů tohoto evropského uměleckého směru.

V teoretické části jsem se zabýval historií surrealismu a osobnostmi jenž ho představují. Je zde stručně popsán vznik tohoto uměleckého směru a jeho přínos uměleckému světu, a to od vzniku samotného pojmu. Uvedl jsem zde také tři představitele surrealismu, průřez jejich života a tvorbu, která byla ovlivněna různými životními aspekty. Ačkoliv by bylo možné věnovat se i dalším umělcům, vybral jsem ty, které považuji za nejvýznamnější a jejichž díla mě oslovila a inspirovala k vytvoření mé práce.

Praktická část je zaměřena na zpracování tématu, tedy od návrhu prvních skic, výběru vhodných materiálů, barev, převedení inspiračních prvků a myšlenek do oděvní kolekce. Při vytváření modelů jsem kladl velký důraz na to, abych v nich zaznamenal volnost, vtip a odraz výtvarného projevu, jakým oplývají tyto tři surrealističtí představitelé. Výsledek pozorování a hledání inspiračních prvků v obrazech je zaznamenaný ve střizích formou přetáčení, natahování a deformování tvarů. K realizaci oděvů byly tedy materiály vybírány s ohledem na vlastnosti vhodné k tomuto použití. Stejně tak byly pečlivě vybírány vzory a jejich barevná kombinace. Převaha temnějších nepestrých barev se odvíjela od tmavě modrého denimu, zároveň si ale tyto barvy našly důležité opodstatnění symbolizující negativní prožitky, pod jejichž vlivem surrealisté tvořili.

Výsledkem celé práce je ucelená dámská i pánská oděvní kolekce inspirovaná surrealistickým uměním, která je dominantní svými výraznými tvary a vtipně řešenými detaily. Konec konců, umění je tu pro člověka, aby ho inspirovalo.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

LEROYOVÁ, C., K., *Surrealismus*. Taschen. Praha: Slovart s. r. o., 2005. s. 95. ISBN: 80-7209-656-7.

BYDŽOVSKÁ, L., LAHODA, L., SRP, K., *České moderní umění 1900 - 1960: Národní galerie v Praze, sbírka moderního umění, Veletržní palác*. Praha: Národní galerie, 1995. s. 349. ISBN: 80-7035-095-4

CHÂTELET, A., BERNARD, P., G., *Světové dějiny umění - Malířství, sochařství, architektura, užité umění*. Ottovo nakladatelství, 2004. s. 784. ISBN: 80-7181-936-0

BISCHOF, R., *Toyen: Das malerische werk*. Frankfurt nad Mohanem: Neue Kritik, 1987. s. 158. ISBN: 3-8015-0202-3.

PIJOAN, J., *Dějiny umění / 10*. Balios, 2000. s. 304. ISBN: 80-242-0218-2

PAŘILOVÁ H., *Textilní zbožíznalství – tkaniny*, Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2005. S. 95. ISBN: 80-7083-974-0

WILSON, J., *Classic and Modern Fabrics: The Complete Illustrated Sourcebook*. Londýn: Thames and Hudson, 2010. s. 320. ISBN: 978-0-500-51507-5

Artmuseum. 2009. Toyen [online]. Dostupné z:
<http://www.artmuseum.cz/umelec.php?art_id=421>

Artmuseum. 2008. Max Ernst [online]. Dostupné z:
<http://www.artmuseum.cz/umelec.php?art_id=117>

Artmuseum. 2008. Salvador Dalí [online]. Dostupné z:
<http://www.artmuseum.cz/umelec.php?art_id=460>

Leviscollection. nedatováno. [online]. Dostupné z:
<<http://leviscollection.wz.cz/index.htm>>

Delet. 2003 – 2011. [online]. Dostupné z:

<<http://www.delet.sk/zivot-a-judaizmus/historia/levi-strauss-nasiel-zlato-v-nohaviciach>>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č. 1 – Paříž 1933, zleva Tristan Tzara, Paul Éluard, André Breton, Hans Arp, Salvador Dalí, Yves Tanguy, Max Ernst, René Crevel, Man Ray

Obrázek č. 2 – Max Ernst, circa 1954 (foto D. Colomb)

Obrázek č. 3 - Salvador Dalí, 1945

Obrázek č. 4 - Toyen, 1919

Obrázek č. 5 – Max Ernst, Slon z Celebesu, olej na plátně , - zakoupil P. Éluard 1921, Londýn, (125 x 108cm)

Obrázek č. 6 – Max Ernst, Blízká puberta čili Plejády, koláž fotografií, kvaš a olej na kartonu, 1921, Paříž, (24,5 x 16,5 cm)

Obrázek č. 7 – Salvador Dalí a Gala

Obrázek č. 8 - Divadlo-Muzeum Gala Salvador Dalí, Figueres, Španělsko

Obrázek č. 9 – Daddy Longlegs of the Evening - Hope!, olej na plátně, 1940, St. Petersburg, FL, (40,6 x 50,8 cm)

Obrázek č. 10 – Tajemství touhy - moje matka, moje matka, moje matka, olej na plátně 1929, Mnichov, (110 x 150 cm)

Obrázek č. 11 – Toyen, z cyklu Schovej se válko, 1944

Obrázek č. 12 – Toyen, Gobi, 193, I NGU Hradec Králové, (114 x 147 cm)

Obrázek č. 13 – vzorky použitých materiálů

Obrázek č. 14 - Levi Strauss

Obrázek č. 15 – “Levisky“ kolem roku 1870

Obrázek č. 16 – Levi Strauss, logo koženého štítku přišívaného nad pravou zadní kapsou

Obrázek č. 17 – Model 1

Obrázek č. 18 – Model 2

Obrázek č. 19 – Model 3

Obrázek č. 20 – Model 4

Obrázek č. 21 – Model 5

Obrázek č. 22 – Model 6

Obrázek č. 23 – Model 7

Obrázek č. 24 – Model 8

Obrázek č. 25 – návrh 1

Obrázek č. 26 – návrh 2

Obrázek č. 27 – návrh 3

Obrázek č. 28 – návrh 4

Obrázek č. 29 – návrh 5

Obrázek č. 30 – foto 1

Obrázek č. 31 – foto 2

Obrázek č. 32 – foto 3

Obrázek č. 33 – foto 4

Obrázek č. 34 – foto 5

Obrázek č. 35 – foto 6

Obrázek č. 36 – foto 7

Obrázek č. 37 – foto 8

Obrázek č. 38 – foto 9

Obrázek č. 39 – foto 10

Obrázek č. 40 – foto 11

Obrázek č. 41 – foto 12

Obrázek č. 42 – foto 13

Obrázek č. 43 – foto 14

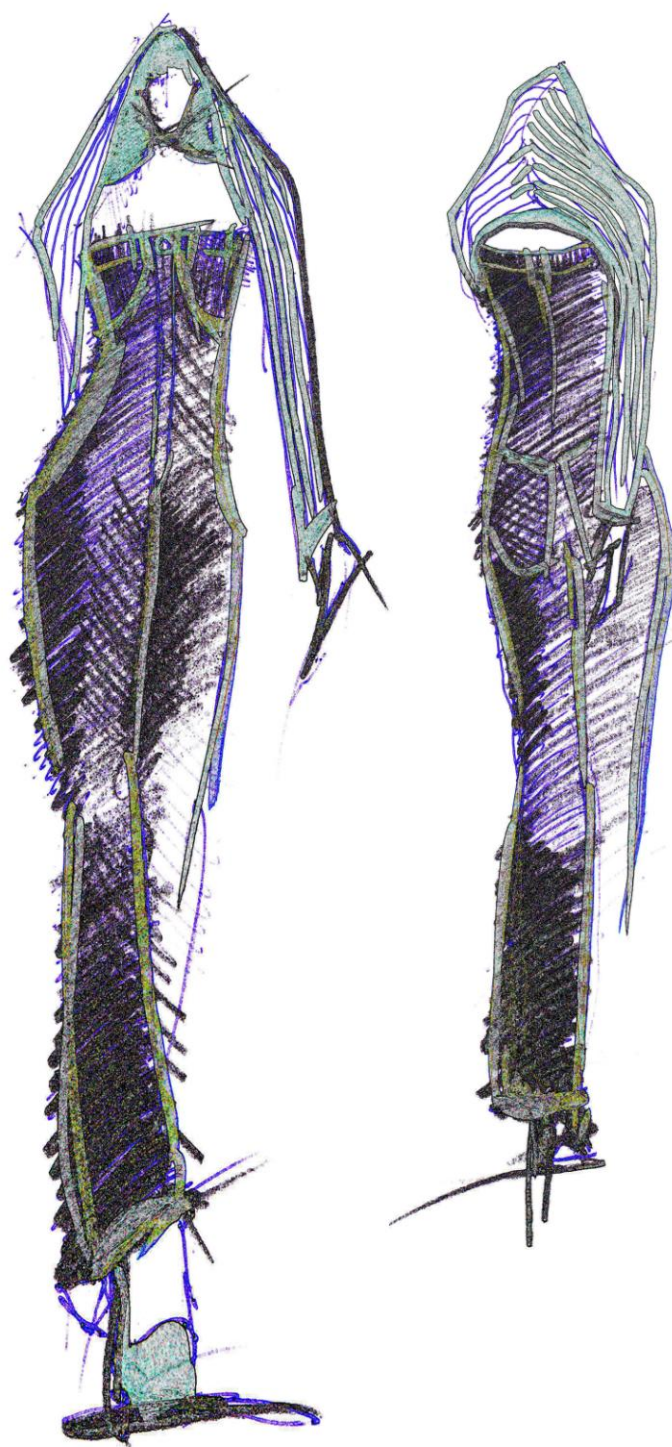
SEZNAM PŘÍLOH

I. VÝTVARNÉ ZPRACOVÁNÍ NÁVRHŮ

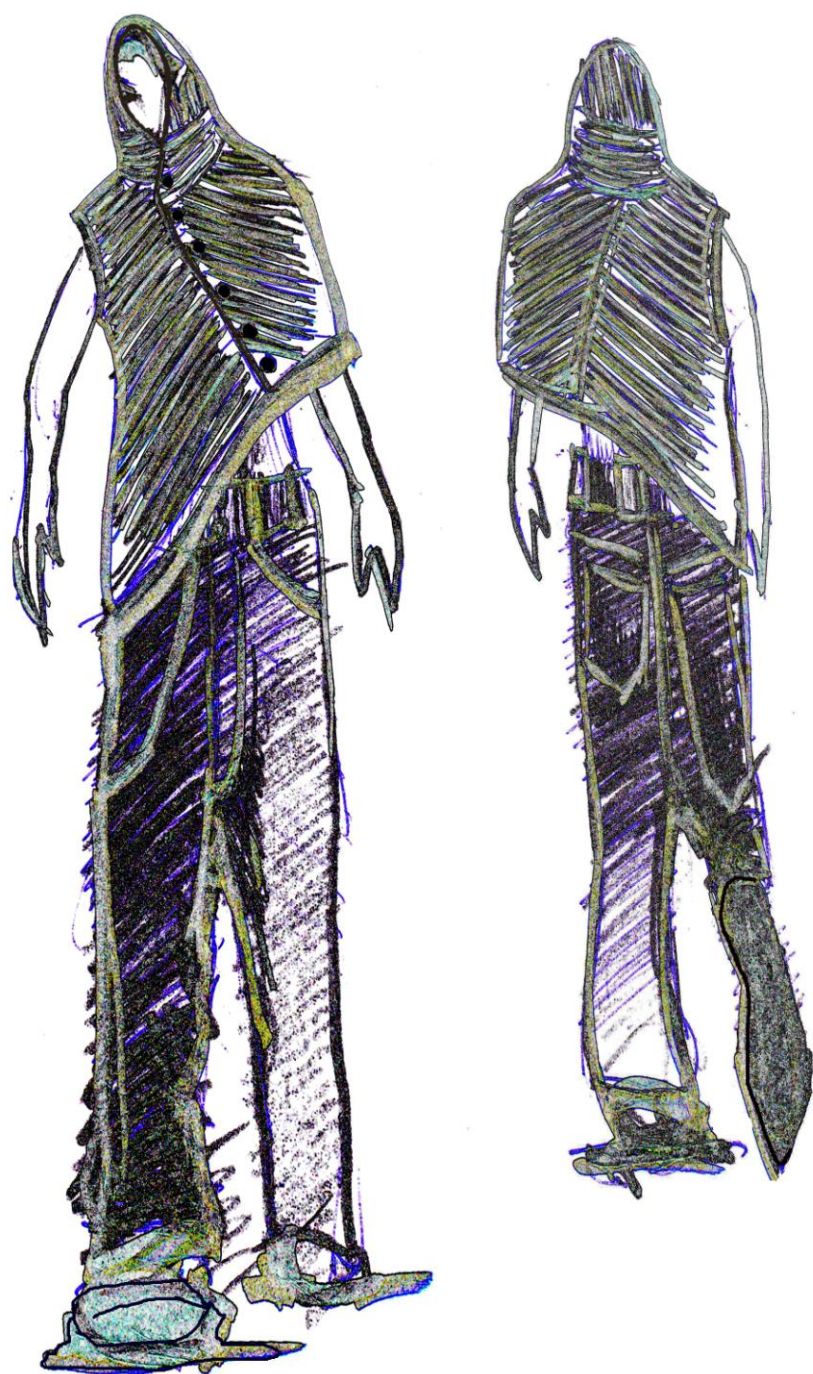
II. FOTODOKUMENTACE

III. CD

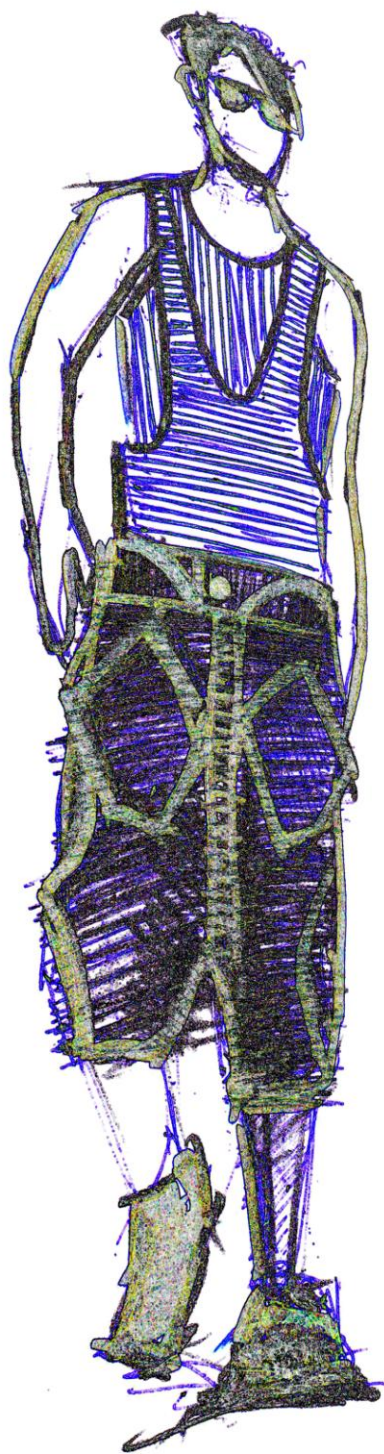
I. VÝTVARNÉ ZPRACOVÁNÍ NÁVRHŮ

Obrázek č. 25 – návrh 1

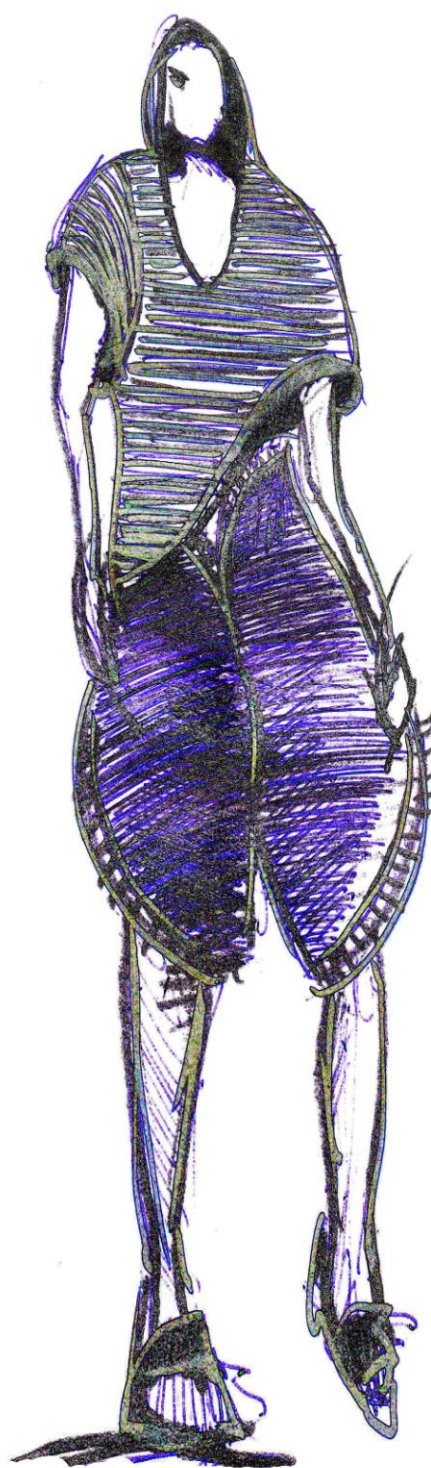

Obrázek č. 26 – návrh 2

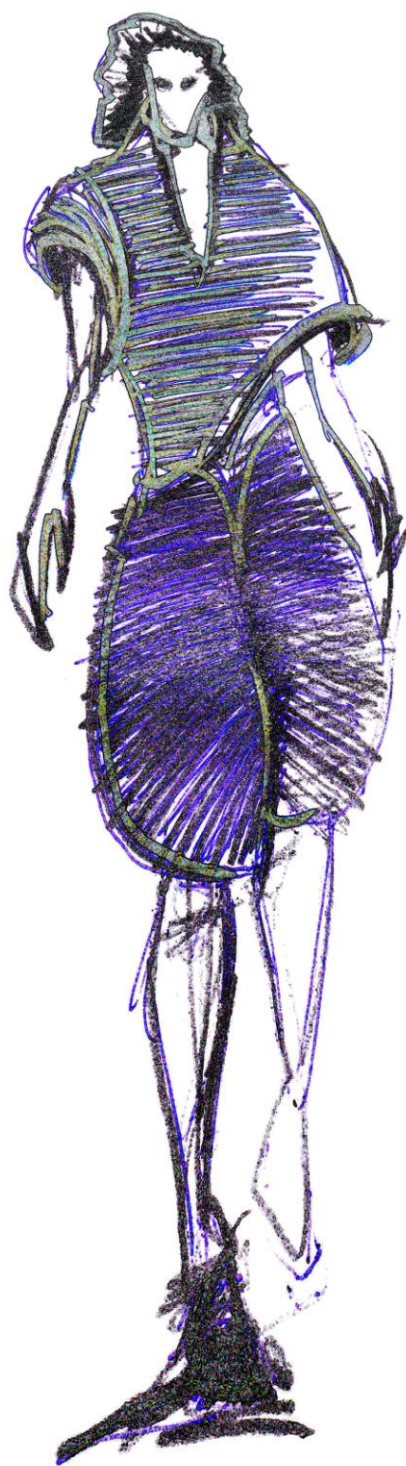
Obrázek č. 27 – návrh 3

Obrázek č. 28 – návrh 4

Obrázek č. 29 – návrh 5

II.FOTODOKUMENTACE

Obrázek č. 30 – foto 1

Obrázek č. 31 – foto 2

Obrázek č. 32 – foto 3

Obrázek č. 33 – foto 4

Obrázek č. 34 – foto 5

Obrázek č. 35 – foto 6

Obrázek č. 36 – foto 7

Obrázek č. 37 – foto 8

Obrázek č. 38 – foto 9

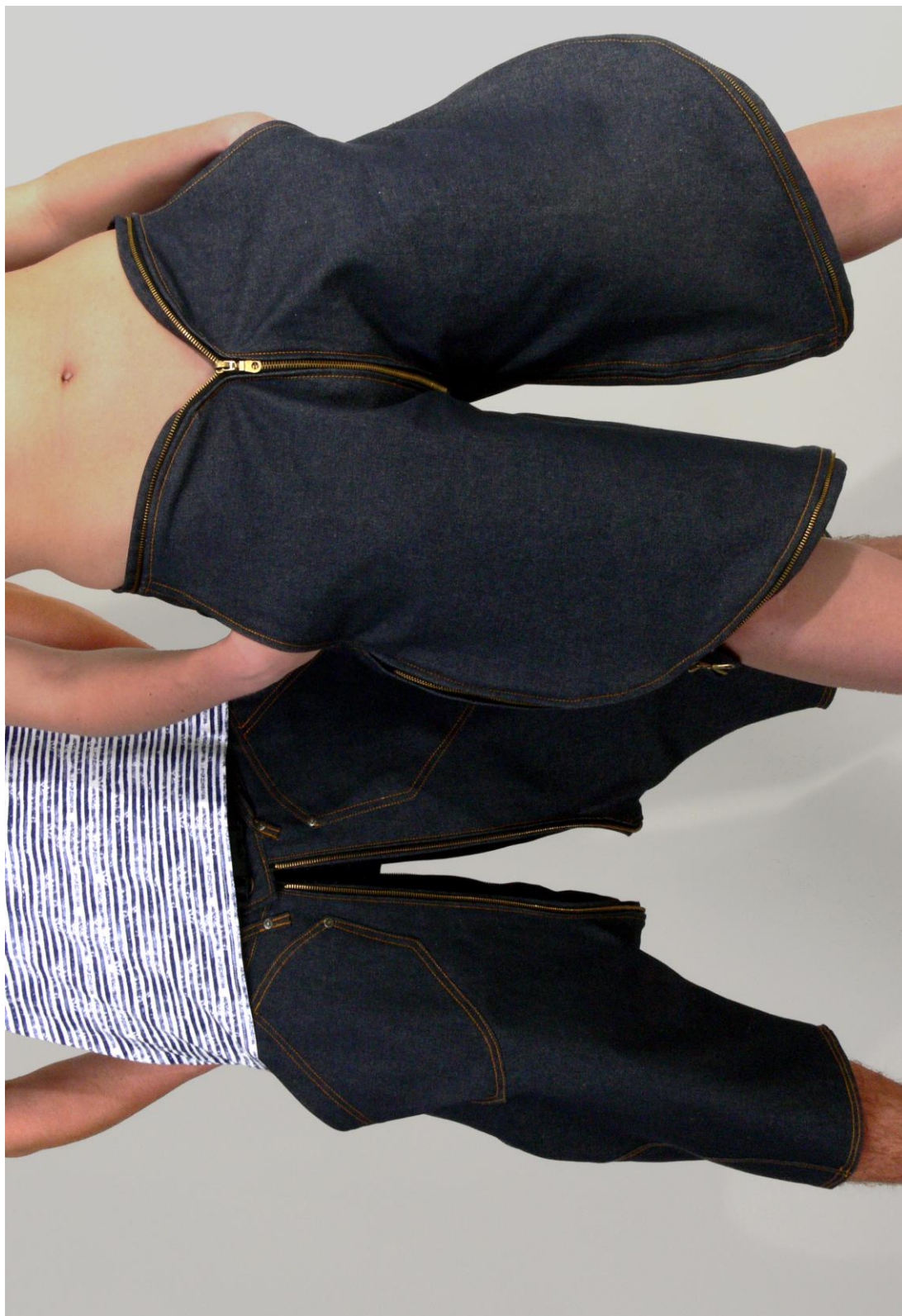

Obrázek č. 39 – foto 10

Obrázek č. 40 – foto 11

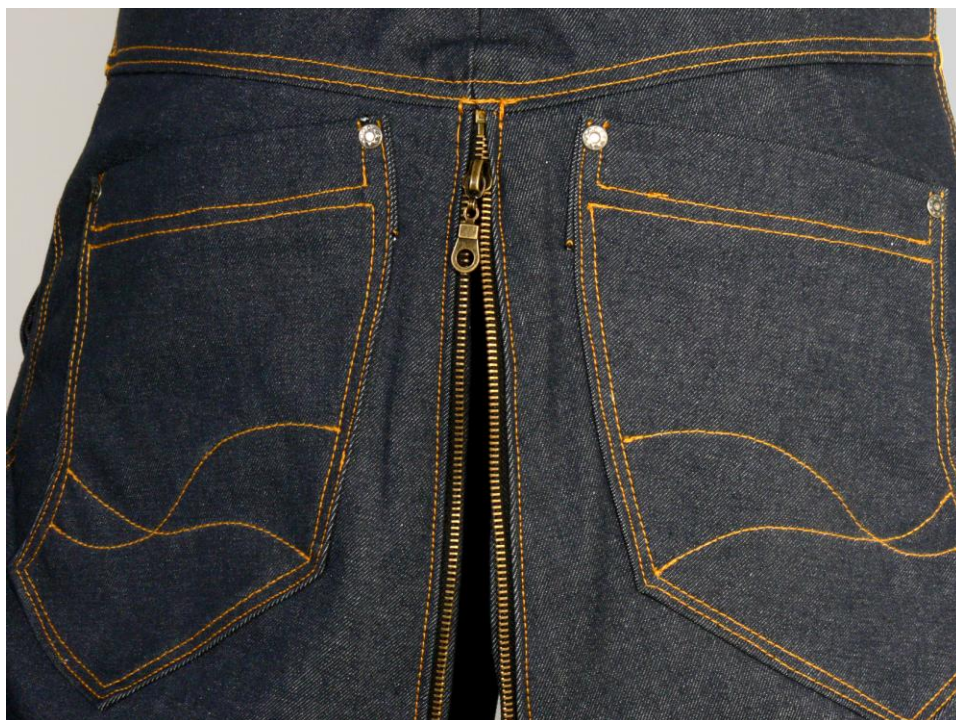

Obrázek č. 41 – foto 12

Obrázek č. 42 – foto 13

Obrázek č. 43 – foto 14